

Paa denne Indstilling blev der imidlertid, efter at Sagen havde været gjort til Gjenstand for Forhandling imellem de vedkommende Collegier, under 7de Juli 1840 allerhøiest resolveret, at ligesom man ikke før Tiden saae sig istand til at foretage nogen Forandring i de adskillige Kobberværker meddeelte Privilegier til ved Omreisende at forhandle deres Fabrikata og tilkjøbe sig gammelt Kobber og Messing, saaledes fandt man Betænkelse ved ogsaa med Hensyn til Kobbersmedene at gjøre Undtagelse fra de almindelige Regler om Maaden, hvorpaa Haandværkere maae affætte deres Fabrikata.

Ogsaa i den nørrejhdske Stænderforsamling for 1838 blev dette Spørgsmaal bragt paa Bane (cfr. Viborg Stændertid. for f. A. I. Pag. 782, 790, H. Pag. 1880—82), idet et af et Medlem indbragt Forslag til Lov for Kjøbstadhaandværkerne i Nørrejylland blandt Andet indeholdt følgende Bestemmelse:

At hverken Kobberværket ved Flensborg eller noget andet Fabrik maatte tillades ved egne Betjente og Commissionairer paa Landet at lade omsøre og i smaae Partier affætte deres Fabrikater, men være bundne til at lade dem lig alle andre Varer forhandle kun i Kjøbstæderne af Kjøbmænd eller Haandværkere, som havde Bevilling paa slige Varers Affætning.

Et af Forslagsstilleren senere stillet Amendement gik ud paa: At især alle de Bevillinger, som ere forudte det Brabandske Kjedelførercompagni som ethvert andet privilegeret Etablissement til paa Landet at omsøre og der i store og smaae Partier sælge færdige Varer, maae hæves senest inden 1 Mars Forløb, og alle med slige Varer handlende Personer være bundne til kun at falholde disse Varer i Kjøbstæderne, hvor de holde Dug og Diss, eller ved der bosiddende Kjøbmænd eller Haandværkere, som have Bevilling paa slige Varers Affætning.

Disse Forslag fremkaldte imidlertid ikke nogen særlig Beslutning fra Forsamlingens Side, men i dennes Session for 1842 blev Spørgsmaalet — i Anledning af et Andragende fra en Kobbersmed om Afgang for Kobbersmedene til at omsøre og sælge deres Arbejder af Kob-

ber og Messing paa Landet — atter fremdraget (cfr. Viborg Stændertid. for f. A. Pag. 1212—1221, 1967—68, 3316—20), og en Comitee nedsattes, som i sin Betænkning, der dog ikke kom til Forhandling i Forsamlingen, foreslog:

1. at det maatte tillades Kobbersmedene at omsøre og sælge deres Arbejder af Kobber og Messing paa Landet,
2. at der i den næste Session maatte blive forelagt Stænderne et Lovudkast sigtende til at forhindre de Misbrug, der begaaes af dem, der ere concessionerede til at omreise med visse Varer, og navnlig af Kobbersførerne.

Spørgsmaalet har ligeledes tvende Gange foreligget Rigsdagen. Under sammes 3die Session i 1851 blev der saaledes af et Medlem i Folkethinget indbragt et Lovforslag (cfr. Rigsdagstid. for f. A. Anhang A. LI., Folkethingstid. Pag. 1098—1101, 1710—32) saalydende:

Den de indenlandske Kobberværker hidtil tilstaaede og navnlig ved Trd. af 26de November 1768 og fgl. Resolution af 11te August 1818 hjemlede Ret til at lade deres Fabrikata omsøre samt oplægge til Salg i Kjøbstæderne og paa Landet og til i Forbindelse dermed at opkjøbe brugt Kobber og Messing bliver herved ophævet.

Dette Lovudkast undergaves 1ste Behandling i Thinget, og et Udvalg blev derefter nedsat, men Betænkning af samme blev ikke afgivet.

I Rigsdagens 10de Session fremkaldte en til Folkethinget indkommen Betsværing fra Nidermanden og Distrikterne ved Kobbersmedlauget i Kjøbenhavn over det Indgreb, som ved Kobberværkernes Huseerfrihed gjøres i Kobbersmedenes Næring, atter en Forhandling om dette Forhold (cfr. Folkethingstid. for f. S. Pag. 1273—1310, Anhang A. Pag. 583—88 og B. Pag. 429—40), og et Udvalg nedsattes, som i sin Betænkning indstillede følgende Resolution til Vedtagelse:

„Folkethinget anseer det ønskeligt, at der efter nærmere anstillet Undersøgelse bliver